

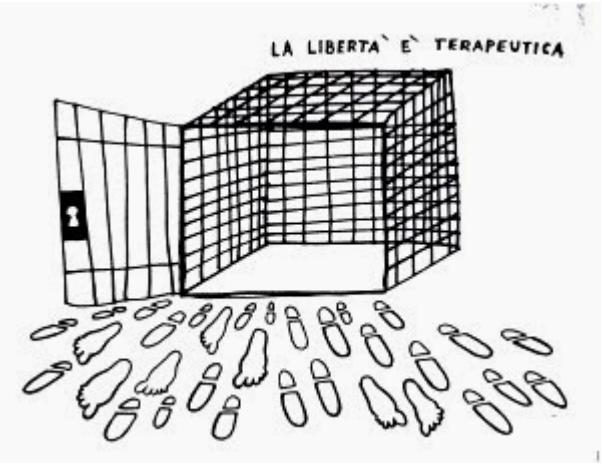
Πρωτοβουλία για ένα Πολύμορφο Κίνημα στην Ψυχική Υγεία

Μια «θερμότατη υποδοχή» από τους εργαζόμενους του ΨΝΑ αναμένει την ερχόμενη Δευτέρα, 11/7, την υφυπουργό, αρμόδια για την ψυχική υγεία Ζ. Ράπτη, και τον Περιφερειάρχη, και πρόεδρο του ΙΣΑ, Γ. Πατούλη, που θα επιχειρήσουν να παραστούν για να εγκαινιάσουν την από πολλού αναμενόμενη «μονάδα σωματικής απεξάρτησης» (detox).

Μια μονάδα που γίνεται όχι μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, αλλά κι΄ αυτή μέσω (και με τις προδιαγραφές) του ΕΣΠΑ, δηλαδή, διάρκειας ορισμένου χρόνου, χωρίς μόνιμο προσωπικό, με απρόβλεπτο το αν και το πώς της ύπαρξής της μετά την βραχύχρονη περίοδο της κοινοτικής χρηματοδότησης.

Όπως ακριβώς συμβαίνει με όλα, πλέον, τα προγράμματα μέσω ΕΣΠΑ, πχ, αυτά που αφορούν τις ΤΟΜΥ, που ήδη φυλλοροούν, και πολλά άλλα, τα οποία γίνονται είτε σε μια «πυροσβεστική» λογική απέναντι στην ατέλειωτη πυρκαγιά με την οποία οι πολιτικές τους έχουν κατακάψει την δημόσια υγεία, την παιδεία, τα πάντα, είτε για την αξιοποίησή τους από ιδιωτικά συμφέροντα, για την ευόδωση της ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών σε όλους

τους τομείς.



Ράπτη και Πατούλης, που έρχονται να εγκαινιάσουν μια μονάδα σ΄ ένα δημόσιο ίδρυμα, είναι οι κατ΄ εξοχήν εντολοδόχοι και προαγωγοί της ιδιωτικοποίησης της υγείας και της ψυχικής υγείας.

Από την πρώτη μέρα που ανέλαβε η Ζ. Ράπτη την Ψυχική Υγεία (στο πλευρό του παντοιοτρόπως γνωστού Πλεύρη) δεν έκανε τίποτα άλλο από το να εξυπηρετεί ιδιωτικά συμφέροντα: με την σκανδαλώδη θεσμοθέτηση της απευθείας εκτέλεσης των ακούσιων νοσηλειών σε ιδιωτικές κλινικές, με την ποικιλότροπη πριμοδότηση των ΜΚΟ, στις οποίες δίνει όλα τα ΕΣΠΑ και στις οποίες αναθέτει, μέσω της δημιουργίας «κινητών μονάδων», και την εκτέλεση των ακούσιων νοσηλειών!!! Με μια άκρως γελοιογραφική υλοποίηση συστάσεων από την ευρωπαϊκή «επιτροπή κατά των βασανιστηρίων κλπ» (να μην τις εκτελεί η αστυνομία, αλλά υγειονομικές υπηρεσίες, πάγιο αίτημα όλων μας από παλιά), εισάγει μια ρύθμιση και ένα τρόπο εκτέλεσης που μετατρέπει τον ψυχίατρο και τον νοσηλευτή, που θα πηγαίνουν για την εκτέλεση της ακούσιας νοσηλείας, σε «μπάτσους χωρίς στολή». Καταλαβαίνει κανείς τι θα γίνεται με μια κινητή μονάδα που ανήκει σε ΜΚΟ, με τις γνωστές, πολυπλόκαμες διασυνδέσεις κερδοσκοπικού και «μη» κερδοσκοπικού τομέα – πόσο εύκολα και με ποια συνεννόηση θα μπορεί κάποιος/α ακουσίως να βρεθεί μέσα σε μια ιδιωτική ψυχιατρική κλινική.

Την ίδια στιγμή, στις εφημερίες των ψυχιατρείων τα περιπολικά συνωστίζονται, το ένα δίπλα στο άλλο, μεταφέροντας άτομα με εισαγγελική παραγγελία, σε νοσοκομεία υποστελεχωμένα σε πρωτοφανή βαθμό, με τα ράντζα να οδεύουν ολοταχώς να ξεπεράσουν σε αριθμό τις κανονικές κλίνες, με τις εξωνοσοκομειακές στεγαστικές δομές τόσο υποστελεχωμένες που η έλλειψη του προσωπικού χρησιμοποιήθηκε πρόσφατα σαν πρόσχημα για το κλείσιμο/κατάργηση κάποιων από αυτές –πράγμα που δεν έγινε μόνο μετά από

αντίδραση/κινητοποίηση των εργαζομένων. Αλλά δεν σημαίνει ότι δεν έπαψε να επικρέμαται ως επιδιωκόμενη πολιτική.

Το βίαιο κλείσιμο των εναπομεινάντων ψυχιατρείων, κάτι που αποφεύχθηκε πριν μερικά χρόνια από αντίστοιχους με την Ράπτη κυβερνώντες, είναι αυτό που, ως ασκούμενη πολιτική, βρίσκεται πίσω από το σπρώξιμο του ΨΝΑ, όπως και του Δρομοκαϊτείου και όλων των υπηρεσιών, σε μια κατάσταση κυριολεκτικής αδυναμίας λειτουργίας. Οι ελαστικές και ολιγόμηνες σχέσεις εργασίας έχουν γίνει η νέα κανονικότητα και η «πλήρης και αποκλειστική απασχόληση» προϊστορικό εύρημα.

Μέσα σ΄ αυτές τις συνθήκες που δημιουργούν αυτές οι ασκούμενες πολιτικές είναι και οι δυο πλευρές που υποφέρουν, και οι νοσηλευόμενοι, με την αύξηση των κατασταλτικών πρακτικών, τις κλειδωμένες πόρτες, τις μηχανικές καθηλώσεις, την στέρηση δικαιωμάτων, επικοινωνίας κλπ), και το προσωπικό, ιδιαίτερα το νοσηλευτικό, που, συχνά, όχι μόνο κάνει μονοβάρδια, αλλά ούτε τα ρεπό του δεν μπορεί να πάρει.

Είναι ένα **έγκλημα διαρκείας** που επιτελείται στην ψυχική υγεία και η Ράπτη με τον Πατούλη έρχονται, στον τόπο του εγκλήματος, να κόψουν κορδέλες εγκαινίων!

Και μάλιστα για τμήμα μιας πασίγνωστης μονάδας απεξάρτησης, του 18 Άνω, το οποίο, και αυτό όπως και το ΚΕΘΕΑ, το έχουν ωθήσει στην συρρίκνωση, στην υποστελέχωση, στη μείωση των δομών του, πολύ μακράν αυτού που ήταν κάποτε. Άλλωστε, και μια μονάδα σωματικής αποτοξίνωσης (detox), όπως έχει δείξει και η θετική εμπειρία του ΚΕΘΕΑ της «παλιάς εποχής», έχει τεράστια σημασία πώς θα λειτουργήσει, πώς θα χρησιμοποιηθεί. Θα είναι τόσο λιγότερο αναγκαία όσο περισσότερο είναι εκτεταμένη και σφαιρική η δουλειά στους συμβουλευτικούς σταθμούς, η επικοινωνία και η σχέση, έτσι ώστε να μπαίνει κάποιος/α απευθείας από αυτούς σε μια θεραπευτική κοινότητα. Ο κίνδυνος είναι να λειτουργήσει ως υποκατάστατο της υποστελέχωσης και της εξάχνωσης της ουσιαστικής θεραπευτικής δουλειάς.

Είναι αυτή η πολιτική της διάλυσης των υπηρεσιών, που επιτελούν οι αυτοπροσκεκλημένοι των εγκαινίων αυτών, που έχει γεμίσει τους δρόμους με χιλιάδες άστεγους με σοβαρά προβλήματα ψυχικής υγείας, με χιλιάδες τοξικοεξαρτημένους που καμιά υπηρεσία δεν υπάρχει που να ενδιαφέρεται γι΄ αυτούς. Με μόνη «υπηρεσία» που τους παρέχεται να είναι οι απάνθρωπες «σκούπες» της αστυνομίας.

Γίνονται ποτέ πραγματικά δεκτοί οι επιτελούντες αυτά τα **«εγκλήματα σε καιρό ειρήνης»**

(όπως τα ονόμασε κάποτε ο Φράνκο Μπαζάλια) στον τόπο του εγκλήματος;

9/7/2022